

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/135/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815210203
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815210203.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľa F., zastúpeného Advokátska kancelária Q. proti odporkyni W. o zaplatenie 977,68 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 10C/208/2015-49 zo dňa 27. októbra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorý sa proti odporkyni domáhal zaplatenia sumy 977,68 Eur s príslušenstvom na základe zmluvy o úvere zo dňa 19.07.2012, uzavretej s jeho právnym predchodcom, spoločnosťou K. H. M., a.s., so sídlom v B., ktorá predstavovala úverovú istinu v sume 60,76 Eur, zmluvný úrok v sume 81,52 Eur, zosplatenú úverovú istinu v sume 775,22 Eur, poplatok za možnosť zmeny splátky v sume 1,20 Eur, poistenie Z. protection v sume 2,56 Eur, zmluvnú pokutu v sume 8,42 Eur a hotové náklady za zasielanie upomienok II. odporkyni v sume 48 Eur. Účastníkom trovy konania nepriznal. Žalobný návrh zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie bez toho, aby sa bližšie zaoberal opodstatnenosťou uplatneného nároku. Pri rozhodovaní vychádzal z tvrdenia navrhovateľa, že nadobudol pohľadávku voči odporkyni na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29.10.2014, podľa oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 20.02.2015 navrhovateľ odporkyni oznamuje, že nadobudol pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 12.09.2012. Za účelom upresnenia dátumu postúpenia pohľadávky a zistenia, či predmetom postúpenia boli i pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy, súd vyzýval navrhovateľa na predloženie zmluvy o postúpení pohľadávky. Uvedené považoval za dôležité aj z hľadiska skúmania toho, či oznámenie o postúpení je určité, zrozumiteľné, a či údaje v ňom uvedené zodpovedajú skutočnosti ako v zmluve o postúpení pohľadávky. Vzhľadom na to, že navrhovateľ uplatňuje právo zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd v rámci poskytovanej súdnej ochrany spotrebiteľovi má oprávnenie skúmať i platné postúpenie pohľadávky, čo je možné len v prípade predĺženia zmluvy ako písomného právneho úkonu. V konaní zostalo nepreukázané, či a kedy vlastne došlo k postúpeniu pohľadávky, či celej splatnej pohľadávky alebo pohľadávky splatnej i v budúcnosti, a či bolo odporkyni oznámené postúpenie pohľadávky správne. Vec právne posúdil podľa ust. § 526 ods. 1, 2 a § 565 Občianskeho zákonníka za použitia § 53 ods. 3 písm. b), ods. 9 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že v konaní nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. K postúpeniu pohľadávky podľa § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka dochádza na základe písomnej zmluvy medzi veriteľom

alebo postupcom a treťou osobou ako postupníkom, pričom jej platnosť nie je podmienená súhlasom dlžníka. Ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať od neho preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky, a preto sa nemôže ani účinne dovolávať neplatnosti, či neexistencie takejto zmluvy v súdnom konaní, v ktorom sa postupník domáha proti dlžníkovi zaplataenia postúpenej pohľadávky. Navrhovateľ v konaní predložil jeho oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.02.2015, adresované odporkyni na jej adresu trvalého bydliska. Po zaslaní oznámenia súdu predložil podací hárok, ktorý považuje za dostatočný dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia, že odporkyni bolo oznámenie doručené, resp. dostalo sa do sféry jej dispozície. Uviedol, že navrhovateľ pripojil k návrhu oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré oznámenie je listinným dôkazom a zároveň aj hmotnoprávny úkonom, s ktorým sa mohla odporkyňa oboznámiť najneskôr dňom, kedy jej súd doručil návrh na začatie konania spolu s prílohami. Najneskôr dňom tohto doručenia je voči odporcovi nesporne účinný aj hmotnoprávny úkon - oznámenie o postúpení pohľadávky. Súd prvého stupňa teda na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, eventuálne nesprávne vec právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav. Navrhovateľ uniesol tak bremeno tvrdenia, kedy v návrhu tvrdil, že došlo k oznámeniu o postúpení pohľadávky a uniesol aj dôkazné bremeno predložením poštového podacieho hárku, lebo pri bežnom priebehu veci je namieste logický záver, že oznámenie o postúpení pohľadávky sa dostalo do sféry dispozície Odporkyne. Navrhovateľ preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie, eventuálne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že s pôvodným veriteľom mienila uzavrieť dohodu o znížení, resp. o odklade splátok. Záleží jej na vyplatení dlhu, preto požiadala o pomoc oddĺžovaciu spoločnosť, a tak splácala po 85 Eur, čo však spoločnosť K. H. neakceptovala a odporkyni oznámili, že akceptujú len ich zmluvu. Požiadala o pomoc aj mediátora, na jeho podnety pôvodný veriteľ nereagoval.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, v potrebnej miere vykonal dokazovanie a preukázaný skutkový stav dôsledne vyhodnotil v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa preto vzhľadom na správne právne posúdenie zisteného skutkového stavu v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

Prvostupňový súd založil svoje zamietavé rozhodnutie na závere o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa, ktorý nepreukázal, že mu pohľadávka veriteľa K. H. M., a.s. proti odporkyni, uplatňovaná v tomto konaní, bola postúpená. Navrhovateľ takýto záver vo svojom odvolaní namietá s tým, že predložil oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky, ako aj podací hárok, podľa ktorého toto oznámenie bolo odporkyni prostredníctvom pošty odoslané. Podľa neho v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať od neho preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky, a preto sa nemôže ani účinne dovolávať neplatnosti, či neexistencie takejto zmluvy v súdnom konaní.

Aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu navrhovateľovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existenciou tvrdeného práva na strane navrhovateľa alebo pasívnej existenciou tvrdenej povinnosti na strane odporcu je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

Odvolací súd súhlasí s názorom navrhovateľa, že ak podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. V tomto prípade sa však preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky nedožadoval dlžník - odporkyňa, ale konajúci súd za účelom overenie navrhovateľom tvrdenej aktívnej vecnej legitímácie, keďže bolo potrebné zohľadniť, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, pri ktorého

posudzovaní platí pre súd primárna ochrana spotrebiteľa, čo vyplýva z právnej úpravy v ustanovení § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka. Táto požiadavka súdu bola navyše odôvodnená skutočnosťami zistenými z vykonaného dokazovania, ktoré i u konajúceho súdu prvého stupňa dôvodne vyvolali pochybnosti o postúpení pohľadávky. Konkrétne, navrhovateľ v návrhu na začatie konania uvádza dátum uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky (29.10.2014) v rozpore s dátumom uvedenom v oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 20.2.2015, v ktorom sa hovorí o postúpení pohľadávky zmluvou zo dňa 12.09.2012, pričom nemožno prehliadnuť, že pôvodný veriteľ K. H. M., a.s. vyzýva odporkyňu listom zo dňa 29.10.2014 na splatenie celého úveru na jeho účet bez toho, aby v liste poukazoval na postúpenie pohľadávky inému veriteľovi a upozorňoval odporkyňu i na možnosť exekučného konania. Za tohto stavu bolo úplne namieste, že konajúci súd prvého stupňa požadoval od navrhovateľa preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie predložením zmluvy o postúpení pohľadávky. Navrhovateľ však zostal nečinný a aj svoje odvolanie založil na polemike o tom, čo je významné z hľadiska posudzovania ním uplatneného nároku, či iba otázka platného oznámenia, alebo otázka platného postúpenia pohľadávok. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. Odporkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, vzniklo jej právo na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže sa však o náhrade trov konania rozhoduje len na návrh a odporkyňa takýto návrh nepodala, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.